

MINIME

Orice piesă poate trăi fără teatru, dar nici un teatru nu poate trăi fără o piesă. Chiar și cel experimental. Dar nici piesele, nici teatrele nu pot trăi fără revista „Teatrul“...

Ce se poate realiza cu o piesă slabă? Se poate transforma într-un scenariu de film.

Cînd talentul va putea fi transplantat, toți criticii de teatru vor deveni dramaturgi.

Pieseile să fie premiate numai la data de 1 aprilie. Nimeni nu se poate supăra de o glumă...

Dintr-o reușită piesă modernistă am reținut o replică strălucitoare: „U... U... cîmp... Canapea... Calorifer... Cocostîrc... Conifer... Conopidă... Cocs... Cub... Curte... Cortegiu“. Nu crede autorul că, dacă în loc de puncte, ar fi pus virgule, mesajul de idei ar fi fost mai clar și mai direct?

Cînd o piesă nu-ți reușește, o numești „antidramă“ sau „anti-comedie“, și se va afla oricînd un „antiregizor“ să ți-o transpună pe scenă. Dar ce te faci cu „antipublicul“ și „antispectatorii“?

Un scriitor mi-a mărturisit: „atît de reușit am tălmăcit Avărul lui Molière, încît un teatru din Paris a hotărît să mă traducă în limba franceză...“

Se duce o discuție interesantă dacă este necesar sau nu A.T.M.-ul. Un actor, adept al lui Păstorel, mi-a răspuns convingător: „Da. Dar să se schimbe ordinea literelor: M.A.T....“

Strînge roluri albe pentru cronici negre...

Ce se întîmplă dacă un consiliu artistic respinge o piesă? Înseamnă că a dovedit consecvență și perseverare. Dar dacă a acceptat o piesă? Se desființează consiliul. Dar acest fapt se întîmplă foarte rar...

Actorul I. M. Uărădoi roagă pe această cale ca sărbătorile de iarnă să aibă loc de mai multe ori pe an, deoarece, în ultimii douăzeci de ani, nu a interpretat decât rolul lui Moș Gerilă, și nu poate să-și îndeplinească norma de spectacole.

Drumul cel mai scurt între teatru și autor este pe la fondul literar.

Recomandăm teatrelor să includă în repertoriul pe anul 1970 piesele lui Shaw, Ibsen, Brecht, Lorca, O'Neill și Nicolae Tăutu, care nici anul acesta nu a obținut premiul Nobel. Deși criticii Radu Popescu, Mihnea Gheorghiu și Margareta Bărbuță l-au susținut cu admirabilă perseverență.

Actorul I.B.C. de la un teatru din București a cerut grabnică transferare la un teatru din Baia Mare, Birlad sau Petroșani. Dar pînă în prezent nu s-a găsit un actor din aceste orașe să dorească să se transfere la București...

În urma unor recente decizii, actorii de comedie au voie să poarte bărbi pînă la 10 cm ; actorii de dramă, pînă la 20 cm ; regizorii, pînă la 40 cm ; iar actrițele — benevol.

Unele teatre joacă mai puțin piesele originale ; în schimb, sînt jucăți foarte des autorii...

S-au luat măsuri riguroase ca în orele de spectacol (19,30—20,30), să circule curse regulate între teatrele din Capitală și localurile radioului și televiziunii, pentru uzul actorilor solicitați, în egală măsură, de toate aceste foruri de artă. Replicile se pot da și în timpul călătoriei în taxi sau turism.

Fiecare piesă pe limba ei piere...

Aflăm că un grup de peste patru sute de scriitori și regizori lucrează la dramatizări din literatură clasică și modernă, națională și universală, în așa fel ca la fiecare 38 de minute să avem o nouă dramatizare... E mai bine ca în alte țări, unde la fiecare două minute se întîmplă un accident de circulație...

Țin să felicit cu ocazia Anului Nou pe toți criticii de teatru și pe dramaturgi, cu care mă aflu în cele mai cordiale și afectuoase relații de cînd nu mai scriu teatru.

La mulți ani !

